

Şiir

Ahmet Faruk Sinanoğlu

MEMLEKET ÖZLEMİ

Memleketimin evleri topraktı,
Yağmurda damları hep akardı.
Dedelerin ellerinde ağaçtan kürek,
Kürürlerdi damları hep terleyerek.
Bacalardan dumanlar göğe yükselirdi,
Ağlayan çocuğun sesi gülmeye dönerdi.
Baharla sokaklar bir başka olurdu,
Mahallemin tüm çocukları orda olurdu.
Oynanırdı bazen misket, bazen beş taş,
Gülen, oynayan, masum gamsız baş.
Ulucami çeşmesinden sular akardı,
Ezanla camimiz beş vakit dolar taşardı.
Kurşunlu kubbesinde bir çift aşına,
Uzun gagasıyla ederdi bizi temaşa.
Zamanla geçti çocukluk ve gençlik çağları,
Acep değişti mi memleketin bahçesi bağı?
Şimdi memleket ne halde bilmem ki,
Hala ebabiller, leylekler konup göçermi ki?